

15 GÜNDE BİR ÇIKAR

SAYI : 76 15 MAYIS 1976

Emek en yüce değerdir

MADEN-İŞ

Birlikten Kuvvet Doğar

15-16 HAZİRAN GENEL DİRENİŞİNİN 6.YILDÖNÜMÜNDE

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI DEVRİMCİ SENDİKAL BİRLİK YOLUNDA DİSK'İN BAYRAĞINI YÜKSELTİYOR!

15-16 Haziran 1970 genel direnişi, Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihine altın harflerle yazdığı şanlı bir sayfadır.

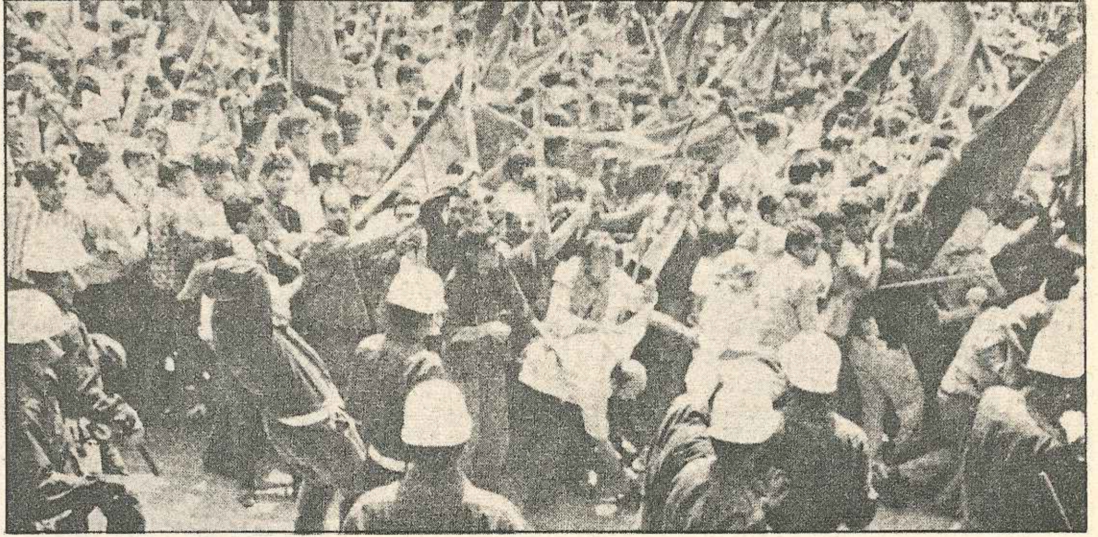
15-16 Haziran, işçi sınıfının toplumsal kurtuluş savaşımında öncü güç olduğunu dosta, düşmana kanıtladığı bir gündür.

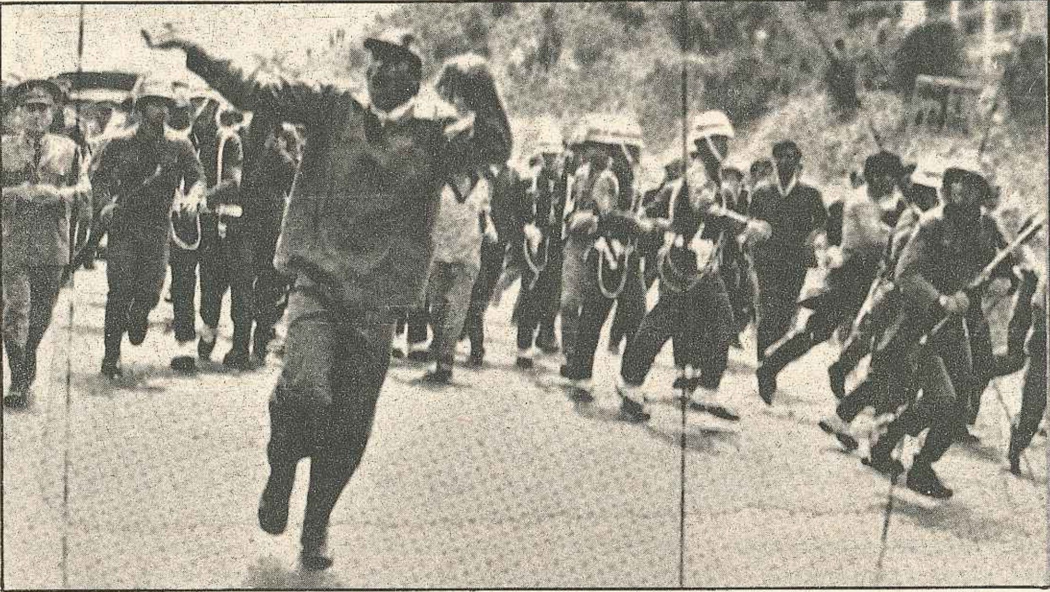
15-16 Haziran genel direnişi, burjuvazinin kendi keyfine göre hareket edemiyeceğinin anlatıldığı gündür. Burjuvazi, 15-16 Haziran günü Türkiye işçi sınıfının şahlanışını, ekonomik, demokratik ve politik haklarını korumadaki kararlılığını gördü ve 100 bini aşkın işçi selinin **«PATRONSUZ TÜRKİYE»** diye haykırdığını duydu.

1960 yılına kadar yasal hakların kazanılması için verilen mücadele daha sonra sınıfsal çelişkinin sertleşmesiyle birlikte gelişti.

1961'de grev hakkının kanunlaşması için 200 bin işçinin katıldığı Saraçhane Mitingi, işsizliği protesto eden binlerce işçinin TBMM önünde polisle çatışması, yiğit KAVEL direnişi, 1963'de 274 ve 275 sayılı toplu sözleşme sendika ve grev yasalarının yürürlüğe girmesini sağladı.

Ancak Türkiye işçi sınıfı giderek daha etkili, daha kararlı mücadele verdikçe, Türk-İş in işçileri yalnız bıraktığı görülüyordu.

1965'te Zonguldak Kömür İşletmeleri Grevi sırasında öldürülen iki yiğit işçinin dökülen kanlarının hesabını burjuvaziden sormaya yanaşmayan Türk-İş, işçi direnişlerine karşı olumsuz tavrıyla tabandan gitgide uzaklaştı.

Türk-İş'in Amerikan tipi sarı sendikalığa ve sermayeden yana tavrına karşı güçlü bir tepki olarak 1967'de kurulan DİSK, devrimci ilekeler doğrultusunda, işçi sınıfının demokratik ve ekonomik haklarını almaktaki kararlılığı ile işçi sınıfının ulusal, demokratik, sınıf ve kitle sendikal örgütü olduğunu kanıtladı.

Mitingler, grevler, yürüyüşler, Derby, Singer, Türk Demir Döküm, Sungurlar ve daha nice işyerlerinde işçilerin hak alma mücadeleleri işçi sınıfının sendikal ve politik bilincinin artması, DİSK'in bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme yolundaki kazanımları sermaye sınıfını telaşa düşürdü.

Yıl 1970... Uluslararası tekelci sermaye ve onun Türkiye'deki işbirlikçisi burjuvazi işçi sınıfının devrimci hareketinden son derece tedirgin gözüküyor.

Burjuvazi bu hızla gelişmekte olan toplumsal uyanışı durdurmak için 274 ve 275 sayılı yasalarda değişiklik yapan tasarıyı hazırlıyor.

Bu yeni tasarıya göre başta DİSK olmak üzere, işçi sınıfının demokratik sendikal örgütleri kapatılıyor, Türk-İş dışındaki tüm sendikalar kendiliğinden fesholuyordu.

Çünki bu tasarı çalıştığı işkolundaki sigortalı işçilerin 1/3 ünü örgütleyemeyen sendikaların kapatılacağı hükmünü getiriyor ve **burjuvazinin siyasi sözcüleri amaçlarını açıkça söylüyorlardı. Devrin AP Bakanlarından Seyfi Öztürk, Türk-İş"in Erzurum'da yapılan Genel Kurulunda «DİSK in çanına ot tıkayacağız» demek gafletinde bulunuyor, yine aynı toplantıda konuşan AP li eski Bakanlarından Turgut Toker, «Sendikalar kanun karar tasarısının yürürlüğe girmesiyle, Türkiye'de, Türk-İş'ten başka işçi konfederasyonu kalmayacak»** derken işçi sınıfının demokratik haklarını gasbetmek istediklerini açıklıyordu.

Işte Türkiye işçi sınıfı, kazanılmış haklarını yitirmemek için burjuvazinin ve Türk-İş'in birlikte gösterdiği bu faşist zorbalığı elbette sessizce geçiştirmeyecek Anayasanın kendine tanıdığı demokratik haklarin geri alınması için meşru direnme hakkını kullanacaktır.

16 Haziran günü Türkiye işçi sınıfı şahlandı, 100 bini aş

Devamı 8. sayfada

işçi sınıfımız iki devrimci sanatçısını anıyor. onları yüreğinde yaşatıyor.

Kendilerini işçi sınıfının ve emekçi halkın ulusal ve sosyal kurtuluşu savaşımına adayan bu iki büyük insan, ancak yürekleri ovalar kadar geniş işçi sınıfının bağrına gömülebilirdi.

Onlar şimdi gönüllerimizde çileli ama inançlı yaşamlarıyla, yıkılmaz yapıtlarıyle ve inatçı savaşımlarıyla yaşıyorlar. Anıları önünde saygıyla eğiliriz.

NAZIM HİKMET
1902 - 3.Haziran.1963

Yanlız Türkiye işçi sınıfının değil, dünya işçi sınıfının en büyük ozanlarından biri 3.Haziran.1963 yılında aramızdan ayrıldı.

«Sükün yok, hareket var.
Bugün yarına çıkar.
Yarın bugünü yıkar» diyordu. Nazım.

Anadolu insanının acılarıyla yoğruldu o. Ezilenlerden yanaydı.

«Yaşamak bir agaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine» diyerek haykırıyor... Ve insanın insanı ezmediği, sömürü ve zulmün olmadığı yaşanısı bir dünya için girişilen savaşta şunları söylüyordu:

«Düşmesin bizimle yola
evinde ağlayanların gözyaşlarını
boynunda ağır bir zincir gibi taşıyanlar.
Bıraksın peşimizi kendi yüreğinin
kabuğunda yaşayanlar.»

Nazım Hikmet hakkında ne yazılsa azdır. Onun kendi diliyle **«yazılarım 30-40 dilde basılır Türkiyem'de Türkçemle yasak»** dediği şiirlerinin tümü kapitalizme kin, emperyalizme öfke ve faşizme nefret üzerine yazılmıştır.

İşçi sınıfının davası yüce sosyalizm uğrunda bıkmadan, dönmeden savaştığı için ömrünün büyük bir bölümünü hapislerde geçiren **Nazım, geleceğe umutla bakıyor ve «Güzel günler göreceğiz çocuklar/Güneşli günler göreceğiz/Motorlarımızı maviliklere süreceğiz çocuklar»** diyordu.

ORHAN KEMAL
1914 - 2.Haziran.1970

1914 yılında Adana'nın Ceyhan ilçesinde doğdu. Avukat, çiftçi ve gazeteci olan babası, parti mücadeleleri dolayısıyla Suriye ve Lübnan'a sürgün edilince, okulla arasındaki bağ koptu. Ekmeğin okuldan önce geldiğini görerek işçilik ve küçük katipliklerde çalışmaya başladı.

Tüm yaşamınca çektiği, daha gerçeği çektirilen sefalete rağmen yılmadı Orhan Kemal in yüreği. Yazdı, Barış için, özgürlük için, kardeşlik için, insan onuru için.

İnançlıydı Orhan Kemal, halkına, halklara ve halkların dosluğuna; insanlığın gelecekteki güzel günlerine; inançlıydı bu savaşın sonundaki zafere. İşte bunlara inandığı için, ilerici olduğu için beş yıl hapsedildi. Ve 5 yılın 3,5 yılında Nazım Hikmet'le beraber Bursa Cezaevinde kaldı.

Orhan Kemal; Nazım Hikmet ve Sabahattin Ali'den sonra Türk romanında Sosyalist gerçekçiliği kuvvetlendirdi, yapıtlarıyla... İşçi sınıfını, emekçi köylüleri ve halk aydınlarını anlattı. Yetiştiği ve yaşama şartlarını yakından bilip bölüştüğü çevrenin anlatıcısı oldu.

Orhan Kemal, kendi sanatının amacını, şöyle açıklıyor:

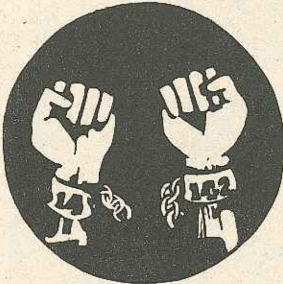
«Sanatımın amacı, halkımızın, genel olarak da inşan soyunun müsbet bilimler doğrultusundaki en bağımsız koşullar içinde en mutlu olmasını isteme çabası. Yani, insanlığın, insanlık tarafından, insanlık için yönetilme çabası adına sanat.»

FABRİKALARDAN SESLER

ÖLÜ SEVMESİ

Hüseyin Avni DEDE

büyüdük büyüyoruz
büyüyeceğiz
umutlarımız olacak
dağ kadar umutlarımız
dağın içinde
dağın içinde
ağlayan bir bebek gibi
kundağın içinde
değil
dağın içinde
umutlarımız olacak
dağ kadar umutlarımız
dağın içinde
dağın içinde
dört demir çubuk bize
hükmetti
özgürlüğü elimizden aldı
karanlık
bir anlık
yürüdük yürüyoruz
yürüyeceğiz
umutlarımız olacak
çağ kadar umutlarımız
çağın içinde
çırpınan bir balık gibi
ağın içinde
değil
çağın içinde
umutlarımız olacak
çağ kadar umutlarımız
çağın içinde
çağın içinde

DÜZENE AĞIT

Yüksel ÖZTÜRK
NURSAN İşyeri Temsilcisi

Bu nasıl düzendir nasıl gidişat
Ezilen içerde ezen dışarda
Bu nasıl idare nasıl hükümet
Ezilen içerde ezen dışarda
Bahsederler demokrasi
sözünden
Eser yoktur o sözcüğün
özünden
Çok olaylar çıktı cephe
yüzünden
Ezilen içerde ezen dışarda

Komando türemiş cepheden
yana
Nerde hak ararsan baskı var
ona
Cephe iktidara geldikten
sonra
Ezilen içerde ezen dışarda

Dinlenmedi adaletin kararı
Çok gençler öldü çoğu yaralı
Bu cephe başa geldi yeleli
Ezilen içerde ezen dışarda

MAOCULAR KİME HİZMET EDİYORLAR

İsmail EROL
Çumitaş İşyeri Temsilcisi
MERSİN

Ülkemizdeki işçi hareketinin tarihi elli yılı aşkındır. Ama işçi sınıfının geçmişte verdiği mücadele bizden hep gizlenmiştir. Mücadele küçük burjuva ve gençlik kesimlerinin etkisinden kendisini tamamen kurtarmış değildir. Fakat şu içinde bulunduğumuz son dönemlerde İşçi Sınıfının uyanışı sol içindeki bu unsurların yavaş yavaş etkinliğini kırmaktadır. Türkiye'deki devrimci hareketin ta geçmişinden beri kaynaklanan bu küçük burjuva çekişmeleri, daha da biçimini değiştirip günümüze kadar yansımış bulunuyor. 1966'lardan bu durum değişik biçimlerden daha da yoğunlaşıp Mao'culuk diye adlandırılan bir küçük burjuva ideolojisinin toplumumuz içinde belirgin hale geldiğini görüyoruz. Bu ideolojinin sahipleri umumiyetle İşçi Sınıfından kopuk ve de İşçi Sınıfını kendi kafalarına göre yönetme hevesi içindedirler. Toplumumuzun devrimci gelişmişliğinin ölçüsünü hiçte hesaba katmadan, tepeden bir yöntem hesabı içinde meseleye bakıp Türkiye'deki tahlillere göz atmaksızın, küçük burjuva ideolojilerini İşçi Sınıfı üzerine hakim kılmaya uğraşıyorlar.

Ülkemizin toplumsal gelişme sürecini hesaba katmadan yola çıkan bu unsurlar, aslında davranışlarıyla burjuvaziye hizmet ettiklerinin acaba farkındamıdırlar? Şöyleki: Sadece Türkiye'de değil tüm dünyada kapitalizmin can çekiştiği bir dönemde bulunuyoruz ve de emperyalizmin ölüme doğru gittiği şu dönemde sömürü sisteminin en son oyunlarından birinin tüm dünyada devrimci hareketi kendi içinde bölebilme çabası güttüğünü acaba biliyorlarmı?

Dünyada olduğu gibi Türkiye'mizde de emperyalist uzantılarının en son oynadığı oyunlardan ve en önemli oyunlarından biri, Devrimci hareket içine kendi ajan ve provakatörlerini yerleştirip biricik umudumuz ve amacımız olan sosyalizm kavgamızı hedefinden saptırıp başarısız kılabilme çabasıyla kendi düzenlerinin devamını sağlayabilmenin çabası içindeler. İşte bizim aramıza girmeye çalışan ve yer yer mücadelemizi davranışlarıyla sabote etmeye çalışan bu unsurlar ama bilerek ama bilmeyerek sermaye sınıfının ajan ve provakatörlerinin hizmetini gördüklerinin ve onlar tarafından kullanıldıklarının ister farkında olsunlar isterse olmasınlar, bilmeyerekte olsa devrimci hareketimize açıkça ihanet etmektedirler. Bu gün güncel olan sorunumuz İşçi Sınıfının bilinçlenmesi ve toplumsal hareketin gelişmesi iken bu aklı burnunun ucunda gezen, sözde devrimciler, meseleyi amacından saptırıp Sovyetler şöyle, Çin böyle yaygarasını basıp devrimci gücümüzü paramparça etmekten başka hiç bir iş yapmıyorlar.

Ve şunu açıkça belirtmekte yarar görüyoruzki bu gün faşizmin Türkiye'deki yoğun tırmanışını hızlandıran bu gibilerinin girişimlerindendir. Devrimci kavgada can veren yiğitlerimizin cenaze merasimlerinde bile hiçte devrimci ahlâka yakışmayan hareketlerle istismarcılığın en dik alasını yapıyorlar. Bu durumu yakından izleyen emekçi halkımız davamızdan uzaklaşıyor ve hatta devrimcilik bu ise lânet olsun diyerek küfürü basıp gidiyor. İşte buna benzer ihanet niteliği taşıyan davranışlarıyla mücadelemize engel olmaktan başka hiç bir şey yapmıyorlar.

Yukarda belirtilen bu durum sadece Türkiye'de değil devrimci hareket içinde bir çok yerde bu Maocu unsurların davranışları bellidir. Örneğin en yakın Angola'da, bir yığın halkın ölümüne bu davranışlar sebep teşkil etmektedir. Ve yine bu görüşün başka bir davranışı Şili'de Allende'yi katleden faşist cuntaya açıkça yardım eden ve hatta daha ileri giderek dünyada bir Sovyet ve Amerikan çatışması halinde Çin'in açıkça ABD'yi destekleyeceği bizzat kendileri tarafından dünya kamuoyuna açıklanıyor.

Ve yine bilinen bir örneği ABD emperyalizmine açık açık meyletme eğilimi taşıyan Mısır'ın bu eğilimini Çin öğer ve destekler bir tutum içine açıkça girmiştir. İşte bu sayılanlar açıkça gösteriyor ki Maocu görüşün nasıl bir sapma olduğunu gerçekten devrimci bir kişinin anlayamaması akıl alacak bir durum değildir. Bu konuyu daha da temelden alacak olsaydık ve giderek günümüze kadar tüm olgularıyla anlatmış olsa idik daha yararlı olacaktı, ama tüm bunları kaleme almak için epeyce zaman harcamak gerekir. Fakat biz buna lüzum görmüyoruz, çünkü yukarda sıraladığımız somut örnekler bu yanlışı görmemize yeterde artarda.

IMF AVRUPA OTOMOTiV KONFERANSI

Kısa adı **IMF** olan sendikamızında üyesi bulunduğu **uluslararası Metal İşçileri Federasyonu geçtiğimiz ay için**de Avrupa Otomotiv sanayinde çalışan işçilerin ücret, sosyal ödenti, çalışma koşulları ve işsizlik sorunları ile ilgili Münih'te bir konferans düzenledi.

Çeşitli ülkelerin katıldığı konferansa **Türkiye'den delege olarak sendikamız Genel Başkan Vekillerimizden Şinasi KAYA, Hüseyin EKİNCİ, Genel Başkan Yardımcımız Fehmi IŞIKLAR ile DİSK Genel Sekreter Yardımcısı Sina PAMUKÇU katıldılar.**

10 11 12 13 Mayıs 1976 tarihlerinde düzenlenen bu konferansta yayınlanan bildirgede özetle şunlar denilmiş ve önemli kararlar alınmıştır.

1 — Avrupa'da otomotiv endüstrisi, diğer her tarafta olduğu gibi, Uluslararası faaliyetleri hiç bir uluslararası kamu denetimi ve araştırmasına tabi olmayan bir avuç çokuluslu anonim şirketin (tekelin) egemenliği altındadır.

2 — Avrupa oto işçileri bu uluslararası oligopolün niteliğinin tam anlamıyla bilincinde olmalıdırlar. Bu uluslararası oligopol girdilerini çeşitli ülkelerden sağlayabilme ve tüketicilerin çıkarlarına hizmet etmek yerine azami kâr elde etmek ve pazarda belli bir payı sağlamaya yönelik bir fiyat politikası izleyebilme olanağına sahiptir. Bu oligopoller bu faaliyetlerinin toplumsal ve ekonomik etkilerine çok az önem verirler ve bir çok durumda ahlâksızlık ve gerici hareketleri (İtalya'da olduğu gibi) teşvik etme ve totaliter rejimleri destekleme (örneğin İspanya) yoluyla fark lı ülkelerin politik yaşantılarına müdahale ederler.

3 — **Bu şartlar altında bu IMF Avrupa Otomotiv Konferansında toplanan Avrupa Otomobil işçilerinin temsilcileri aşağıdaki konularla yakından ilgili olduklarını bildirir ve şunları talep ederler.**

a) Ulusal hükümetler ve şirketler, tam istihdamın birinci amaç olduğunu akıllarında tutarak, işten çıkarılan tüm işçiler için saptanmış bir gelir ve yasal menfaatler sağlamalıdır.

b) Ulusal hükümetler ellerindeki tüm olanakları kullanarak uluslararası şirketlerin rekabet, vergilendirme, döviz ve diğer alanlardaki oyunlarını engellemelidir.

c) Kartellere ilişkin mevcut yasanın hükümlerinin ötesinde bir müdahale olanağının yaratılabilmesi için, çokuluslu şirketler ortaklıklarına aldıkları yeni şirketlere ilişkin olarak hükümetlere ve sendikalara daha açık bilgi vermelidir.

IMF AVRUPA OTOMOTiV KONFERANS'ında ŞiNASi KAYA'nın SÖYLEVi

Bu konferansta otomobil endüstrisinde bir çok ortak sorunumuz olduğunu görüyoruz. Bu endüstrisinin bugünkü önemini ilerde de devam ettireceğine işaret etmeliyiz. Çokuluslu şirketlerin özellikle hakimiyeti altında bulunan bu endüstride işçilerin sorunları ve mücadeleleri ülkeler açısından birbirinden ayrı olarak ele alınamaz. Bu nedenle ortak bir mücadeleye girmek zorundayız.

Otomobil Endüstrisindeki uluslararası sermaye zaman zaman sun'i krizler yaratarak uluslararası düzeydeki sorunları kendi çıkarları doğrultusunda kanalize etmek istemektedir. Bunun sonucunda ise bu krizlerden zarar gören işçi sınıfı olmaktadır.

Çokuluslu şirketler dünyayı dikensiz gül bahçesi gibi istemektedir. Bu nedenle dünyanın en fazla kâr elde edebilecekleri bölgelerine yatırım yapıyorlar. Bu yatırımın plânlanmasında iki önemli noktaya dikkat ediyorlar.

1 — Üyeleri için daha iyi haklar ve çıkarlar elde etmek için çabalayan sendikaların mücadelelerinc engel olmak,

2 — Ucuz işgücü kullanmak.

Ortaya koymağa çalıştığım bu plân şirket için daha fazla kârın yanı sıra yatırımın yapıldığı toplum için yoksulluk yaratmaktadır. Ayrıca bu plân insancıl değildir ve gizli amaçlar vardır; İşsizlerle iş sahibi olanları ülkeleri ve bir ülkenin işçileriyle diğer bir ülkenin işçilerini karşı karşıya getirmeyi plânlamaktadır.

Bu plânın bir kısmı Türkiye'de uygulanmıştır. Bunun farkındayız. Biz de kendi politikamızı buna göre saptadık ve bu plânı engelleyebilecek şekilde faaliyet gösterdik.

İlk olarak otomobil işçilerinin büyük bir çoğunluğunu örgütleyecek şekilde diğer sendikalarla bağlantı kurduk.

Bir taraftan birlik için mücadele ederken, toplu görüşme çabalarımız Türkiye'deki en ileri düzeye vardı.

Şimdiye dek yaptıklarımız da ve bundan sonra yapacaklarımızda sermayenin plânlarına bir son vermeyi amaçlıyoruz.

Tüm işçiler birbirlerinin kardeşidir ve biz tüm diğer işçilerle dayanışma içinde IMF tarafından bu konferansta alınan kararlar doğrultusunda mücadele etmeye hazırız.

PERFEKTÜP ve UĞURGÜL İŞÇİLERİ DİRENİYOR!

Bugün ülkemizin dört bir yanında kurulu en küçük atölyeden en büyük fabrikalara kadar bir çok işyerinde işçiler hakli istemleri için işverenlere ve onların ajanlarına karşı mücadele ediyor.

Her mücadelenin sonunda başarıyla çıkan işçi sınıfımız, bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımı yolunda engel tanımadan ilerliyor.

Topkapı-İST. 1. Bölge Temsilciliğimizin **PERFEKTÜP** işyerinde uzun süre sürdürdüğü örgütlenme çalışmaları sonucu bu işyerinde çalışan 520 işçi, **TEKMET-İŞ Sendikasından istifa ederek,** Sendikamıza üye olmuşlardır.

İşçilerin sendikamız **MADEN-İŞ'e geçerek DİSK bayrağı altında** toplanmalarından son derece tedirgin olan işveren, sendikamızı işyerinde tanımamak için elinden geleni yapmış ve iki temsilcimizin iş akitlerini fesh etmiştir.

Bunun yanısıra TEKMET-İŞ'in PERFEKTÜP işçileri aleyhine işverenle imzalamış bulunduğu toplu iş sözleşmesinden doğan 27 yevmiyelik alacak yine işveren tarafından üyelerimize verilmemiştir.

İşte bu nedenle 10 Haziran 1976 günü direnişe geçen PERFEKTÜP'lü üyelerimiz, istemleri yerine getirilinceye dek mücadele edeceklerini söylemekte ve Türkiye işçi sınıfını sarı sendikalara karşı mücadele etmeye çağırmaktadırlar.

Diğer taraftan yine aynı bölge temsilciliğimize bağlı **UĞURGÜL** işyerinde çalışan 680 üyemizde 15 Haziran 1976 tarihinde başlattıkları direnişi sürdürmektedirler.

Bu işyerinde de direnişe sebep, işverenin üç ay sonra bu işyerinde imzalanacak olan toplu sözleşmeyi yapmamak için önceden plânladığı oyunlardır.

Odasındaki mikrofondan konuşma yaparak üyelerimizi işyeri temsilcilerimiz aleyhine tahrik etmeye çalışan işveren, bu hareketiyle işçiler arasındaki birliği bozmaya yönelmiş, kurduğu plân tutmayınca Hüseyin SÜMER isimli tem silcimizi paydos saatinde kapı önünde kiralık adamlarına dövdürtmüştür. Temsilcimize bu sırada 3 kişi tarafından silahla ateş edilmiş ve daha sonra aynı temsilcimizle birlikte Mahmut ÇITAK isimli üyemizin iş akitlerini fesh edilmesini dört ünite temsilcimizin işten atılmaları izlemiştir.

İşverenin ne olduğu belirsiz bir takım kişileri fabrikaya alarak işyerinde çalışmakta olan üyelerimize ferdi baskılarda bulunması bardağı taşırmış ve I. Bölge Temsilcimiz Murat TOKMAK'ın işverene uyarılarıda kulak arkası edilince, üyelerimiz salı sabahı bu işyerinde direnişe geçmişlerdir.

MADEN-İŞ GAZETESİ

DİSK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikası adına,
Sahibi: KEMAL TÜRKLER
Yazı İşleri Müdürü: KUDRET YILDIRIM
Yazışma ve Yönetim Yeri: Merter Sitesi Sendikalar Binası No: 10 Kat: 4 Aksaray - İSTANBUL Tel: 25 01 33
Genel Merkez: Barbaros Bulvarı No: 58 Beşiktaş-İSTANBUL
TEL: 48 50 74 - 48 50 75 - 48 50 76
Fotoğraflar: ŞAKİR BIYIKLI
Film ve Montaj: Modern Röprodüksiyon
Son Baskı Tarihi : 23. 6. 1976

BU SAYI 85.000 BASILMIŞTIR.

BASKI : ÖZ - AKIN

öğrenci gençlik işçi sınıfının yanında yer almalıdır

MEHMET ERTÜRK
GENEL SEKRETER

Bu Yazı
İlerici Gençler Derneğinin düzenlediği Ulusal Bağımsızlık ve Özgürlük gecesinde Mehmet Ertürk'ün yaptığı konuşmadır.

(I)

Tekelci sanayi ve ticaret burjuvazisinin, toprak ağa ve beylerin temsilcisi olan MC iktidarı, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halkımız üzerinde kanlı bir terör sürdürmektedir.

Ekonomik ve demokratik mücadelesini devrimci sendikaları içersinde vermek isteyen işçiler, Demokratik ve özerk üniversite kavgası veren ilerici Yurtsever öğrenciler, kendilerine kolluk kuvvetine yardımcı sıfatı takılan faşist çeteler tarafından sokak ortalarında pusu kurdurularak hunharca katlediliyorlar.

Bilgi ve becerilerini halkının çıkarları doğrultusunda kullanmak isteyen, öğretmenler, memurlar, teknik elemanlar, üzerinde isnafsız bir baskı sürdürülmekte, binlercesi kıyıma uğratılmaktadır.

Daha önemlisi,

Bu baskı ve faşizan terör karşısında, her türlü ekonomik ve sosyal güvenceden yoksun bırakılan emekçi halkımızın, yükselen mücadelesi, Sıkıyönetim tehditleriyle engellenmeye çalışılıyor. Bir avuç parababasının temsilcisi MC iktidarı, emekçi halkımızın, demokratik hak ve özgürlükler mücadelesini baltalamak, kırmak için ülkemizi sürekli bir bunalım ortamı içersinde tutmaya özel gayret sarfediyor. Faşist yuvaların örgütlendirilmesi, toplumsal direnişlerin içersine kışkırtıcı ajanların sokulmaya çalışılması bundandır.

Ama çırpınışları boşunadır.

Dünyamız çağ değiştiriyor.

Sosyalist sistemin engin başarıları, kapitalist ülkeler işçi sınıfı ve ilerici kamu oyunun tekellere ve gericiliğe karşı mücadelesi, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşlarının yeni yeni zaferler kazanması, dünya emperyalist sistemini çökertmekte, tarihin çöplüğüne doğru fırlamaktadır.

Dünyada ilerici cephe ile gerici güçler arasında bu mücadele sürerken, ülkemizde de işçi sınıfı önderliğinde bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesi güçlenmekte yeni kazanımlar ve mevziler elde etmektedir.

İşçi sınıfı önderliğinde, tüm ilerici demokrat yurtsever güçlerin demokratik eylem ve güç birliği, MC iktidarını aşılmaz bir çember içersine almıştır. Üstelik bu çember, her geçen gün biraz daha daralmakta, MC iktidarının ve onun baskı ve zulüm düzeninin sonunu yaklaştırmaktadır.

Bu mücadelenin kolay ve rahat geçmiyeceğinin bilincindeyiz. Gerici, tekelci güçlerle, ilerici devrimci çephe arasındaki sınıfsal olan bu mücadele kuşkusuz zorlu ve çetin geçecektir.

Ancak, zorlu geçecek bu mücadelenin, başarıya ulaşmasının yolu bellidir. O'da işçi sınıfı önderliğinde, ilerici güçler arasındaki güçbirliğin geliştirilmesi, kemikleştirilmesidir. Bunun objektif koşulları bugün için ülkemizde mevcuttur. Ve gerekli adımlar atılmıştır. Sevinçle belirtelimki, özellikle eylem alanlarında bu güçbirliğinin, somut olarak kendini gösterdiğine tanık olmaktayız.

Genç arkadaşlarım,

Tekelci güçlere, her türlü gericiliğe ve sömürüye karşı, ilerici güçlerin oluşturduğu bu ulusal cephe içersinde, gençliğin önemli yeri ve görevleri vardır.

Öğrenci gençliğimiz, kurtuluş savaşı yıllarında tıpbiye öğrencilerinin emperyalist işkal kuvvetlerine ve onlarla işbirliği yapan saray entrikacılarına karşı verilen mücadelenin, şerefli geleneğine sahiptirler. Gençlerimiz bu geleneği günümüzde daha inançlı, disiplinli ve örgütlü olarak sürdürüyorlar. İşçi sınıfı olarak bundan kıvanç duyuyoruz.

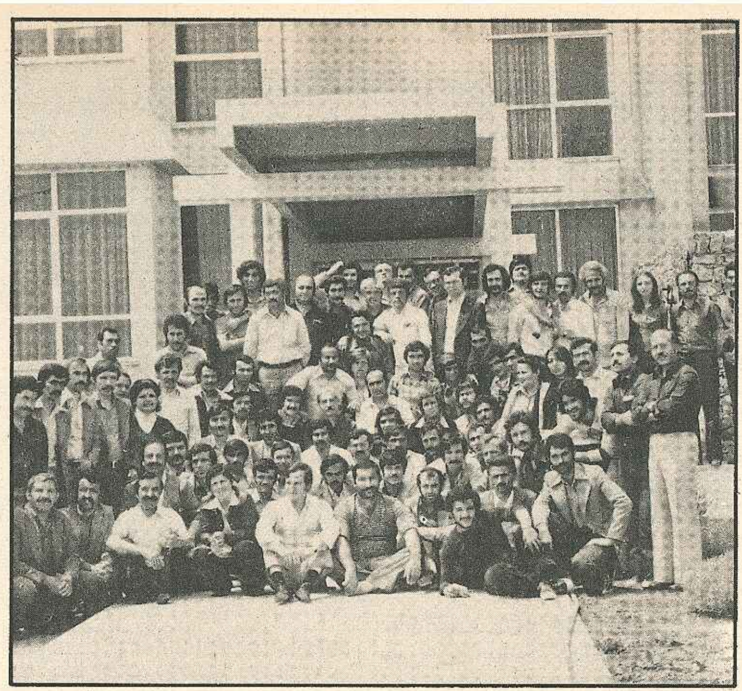
Gençliğin işçi sınıfı yanında yer almasını gerektiren önemli nedenler vardır. Bunları belirtmekte yararlar görüyoruz.

Bugün Dünya'da ve ülkemizde toplumsal ilişkilerde beliren köklü değişimler sonucu, gençlerimizin büyük bir bölümü, artık ortak eğilimler paylaşıyorlar. Siyasal ve toplumsal değerler üzerinde ortak görüşler dile getiriyorlar. Toplumsal değişim sürecine paralel olarak, halkımızın kaderi ve geleceği üzerinde daha çok söz ve karar sahibi olmak, sorumluluk almak istiyorlar.

Gençlerin haklı istemlerinden kaynaklanan bu durumlarını yaratan objektif etkenler vardır.

Devam Edecek

B-TİPİ EĞİTİM SEMİNERLERİ BAŞARIYLA SÜRÜYOR

Maden-İş eğitim dairesince hazırlanmış olan düzenli eğitim seminerlerinin ikinci düzeyini oluşturan B-Tipi eğitim seminerleri 3 Mayıs 1976 da GÖNEN Maden-İş tatil ve eğitim sitesinde başladı başarıyla sürüyor.

B-Tipi eğitim seminerleri 10 tam gün sürmektedir. Mayıs - Haziran aylarında 5 dönem tekrarlanarak 3 Temmuz 1976 da sona erecektir. Her döneme 80 üye kardeşimiz katılmaktadır. Böylece 1976 yılında toplam 400 işçi kardeşimiz B-Tipi eğitim seminerlerinde eğitilmiş olacaktır.

B-Tipi seminerlere daha önce A-Tipi seminerlerinden geçmiş üyelerimiz katılabilmektedir. Ne var ki gerek bu yıl gerekse geçmiş yıllarda 3 günlük A-Tipi seminerlerinden geçmiş arkadaşlarımızın tümünü bir yılda B-Tipi seminerlere çağırma olanağı yoktur. Bu nedenle bölgelerimizdeki üye sayısı işyeri sayısı A-Tipi seminer görmüş üye sayısı ve benzeri ölçüler göz önüne alınarak her bölgeye 1976 yılı B seminerleri için belirli bir kontenjan ayrılmıştır. Her döneme çeşitli bölgelerden ve işyerlerinden üyelerin katılmaları sağlanarak bölgelerarası üye dayanışmasının pekiştirilmesi deney alışverişi yapılabilmeside gözetilmektedir.

B-Tipi seminerler eğitim dairesi uzmanlarınca uygulanıp yürütülmektedir. Bu amaçla bir B-Tipi seminer yönetmeliği, günlük çalışma programı ve B-Tipi seminer ders programı hazırlanıp yayınlanmıştır.

80 üye kardeşimizin katıldığı her dönemde eğitim 40 ar kişilik iki dershanede yürütülmektedir. Dersler sabah saat 9 da başlayıp 17.30 da sona ermektedir Gün boyunca arayla birer saatlik 6 ders yer almaktadır.

B-Tipi eğitim programı A-Tipi seminerinde ele alınmış konuların derinleştirilmesini ve zenginleştirilmesini amaçlamaktadır. Ele alınan konular 3 ana bölümde toplanmaktadır.

1 — İnsan toplumlarının ve tarihinin işçi sınıfının görüşü açısından ve bilimsel olarak incelenmesi,

2 — İçinde yaşadığımız kapitalist toplumun ekonomik - toplumsal ve politik yapısının incelenmesi,

3 — Çağımız dünyasında ve Türkiye'sinde sendikaların sendikal savaşımın yeri rolü örgütlenmesi programı savaşım yöntemleri.

Konular çeşitli alt başlıklara bölünerek tartışmalı olarak derinlemesine işlenmektedir. Ayrıca gün sonunda bölüm sonunda ve genel olarak dönem sonunda sözlü ve yazılı değerlendirmeler yapılmaktadır.

Geceleri saat 20.30 dan sonra ise ders dışı eğitim programları düzenlenmektedir. Ders dışı eğitim çalışmalarında tartışmalı film gösterileri çeşitli güncel ve önemli konulardan tartışmalar türkü ve işçi marşları, çalışmaları, çevre köylere geziler yer almaktadır.

Üyelerimize derslerde işlenen konularda yardımcı olacak 3 kitap dağıtılmakta, ayrıca Eğitim Dairesi Kitaplığı kullanıma açık tutulmaktadır.

B-Tipi seminerler, katılanların ortak katkısıyla üyelerimizi, sınıflarının bilimine biraz daha yaklaştırmak onlara savaşımlarında güç, bilinç ve güvenç katmaktadır.

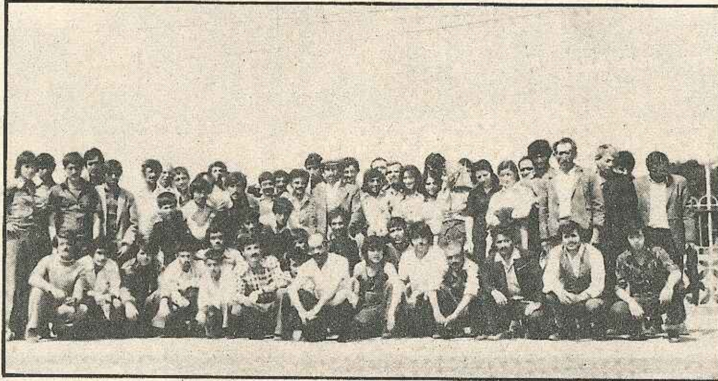
İşçi sınıfının bilimine yabancı ve savaşımına ters her çeşit görüş ve davranışları tanıyıp etkisiz kılacak bilinç ve savaşkanlık kazandırmaktadır.

10 günlük bu kardeşçe ve bilinçli yaşam, bölgeler ve işyerleri arası, kaynaşma ve dayanışmayı sağlamakta, deneylerimizi zenginleştirmekte, işçi sınıfı disiplin ve ahlakın en güzel örneklerini vermektedir.

Seminer dolayısıyla işçi kardeşlerimiz işçi sınıfının toplumumuzun kurtuluşunu hazırlayıp, yönetecek temel ve öncü güç olduğunu dostada düşmanada bir kez daha göstermektedirler.

Kısacası son günlerde Gönen'de işçiden, işçiden esiyor yel ve savaşsız sömürüsüz bir dünyanın habercisi işçi şarkılarını Anadolu'nun dört bir yanına taşıyor.

PRES DÖKÜM DİRENİŞİ SÜRÜYOR

İstanbul - Ümraniye 23. Bölge sınırları içinde kurulu PRES DÖKÜM işyerinde çalışan işçiler, Çelik-İş'ten istifa ederek, topluca Sendikamıza üye olmuşlardır. Toplu Sözleşme yetkisi alınması için Bölge Çalışma Müdürlüğüne başvurulmuştur. Bunu öğrenen işveren, Maden-İş'e üye oldular diye 32 işçiyi hemen işten çıkartmıştır. Bu arada işçilerin devrimci bir sendikaya üye oldular diye öncü sandığı 8 işçiyi de suçluyarak mahkemeye vermiştir.

Yasaya aykırı olarak toplu işçi çıkarma yapan işverenin bu oyununa gelmeyen PRES DÖKÜM işçileri, işten çıkarılan arkadaşlarını işe aldırıp Sendikamızı işyerinde tanınmasını sağlamak amacıyla 20.5.976 tarihinde direnişe geçmişlerdir.

Bu güne değin nasıl gelindiğini bir PRES DÖKÜM işçisi şu şekilde anlatıyor:

«Bu işyerinde ben 10 senelik işçiyim, bizim patron bizi çok az ücretle çalıştırıyor, içimizde çok ufak kardeşlerimiz vardır, bunlar işyerinde çırak olarak çalışırlar ve bir çoğu sigortasızdı.

Bu işyerinde daha önce sarı sendikalar vardı. Oto, Metal-İş, Çelik-İş gibi sendikalar. Son olarak Çelik-İş'in imzaladığı toplu sözleşmesinin 1. ci senesinde 75 kuruş zam alınmış olup bizim hakkımızı aramıyordu. Patronda bizim devrimci bir sendikaya geçmemizi istemiyor, sarı sendikalarla anlaşması kolay oluyordu, onlar bir kere işyerine gelip gidiyorlardı, bunu da son yaptığı kanunsuz işçi çıkarma ve lokavt yapmasıyla göstermiştir.

Hakkımızı alana değin direnişimizi sürdüreceğiz».

KÖYLÜ

TOPRAK EKMEK ÖZGÜRLÜK

TARIM KREDİLERİNDEKİ ADALETSİZLİĞE PAYDOS!

Tekellerin egemenliği ülkemizdeki kredi dağıtımına da eşitsizlik getiriyor. Kapitalist tekeller paranın büyük kısmını ellerinde bulunduruyorlar ve bu parayı kendilerine daha çok çıkar sağlayacak şekilde dağıtıyorlar. Kredi musluklarını ellerinde tutuyorlar. Böylece emekçi halkı daha da fazla sömürüyorlar. Kapitalist tekeller köylülerin büyük çoğunluğunu da tarım kredileri yoluyla kıskıvrak bağlıyorlar, daha yoksullaştırıyorlar.

Ülkemizde kapitalizm köylere girdikçe, dağıtılan tarım kredisi miktarı da gittikçe artıyor. Görünüşte tarım kredileri köylünün daha modern araçlarla tarım yapabilmesini, kendisine tohum, gübre alabilmesi için dağıtılır. Ama bu gerçekte böyle olmuyor. Tarım kredileri de sömürücüler tarafından kullanılıyor. Yoksul köylüye ve küçük üreticiye kredi vermekte büyük güçlükler çıkartılıyor. Verilen kredi ise birkaç yüz lirayı aşmıyor. Buna karşılık büyük toprak sahipleri, toprak ağaları ve tefeciler yüzbinlerce lira tarım kredisini cebe indiriyorlar.

Aldığı birkaç kuruş kredi yoksul köylüye yetmiyor. Daha modern araçlarla tarım yapmak bir yana, bu para günlük ihtiyaçlarını bile karşılamıyor. Çoğu zaman eski borçlarını kapamaya yarıyor. Oysa bol bol tarım kredisi alan büyük toprak sahibi, toprak ağası ve tefeci bir yandan bu paranın bir kısmıyla topraklarına yeni topraklar katıyor, traktörler, biçer-döğerler alıyor, sulama kanalları yaptırıyor, bir yandan da arta kalan kısmını kredisizlikten zor durumda olan yoksul köylü ve küçük üreticiye yüksek faizle borç veriyor. Yakasını tefecilik yapanlara kaptıran köylü giderek borcunu ödeyemez duruma geliyor, toprağını, hayvanını da yitiriyor.

Tekelci kapitalistlerin, toprak ağalarının ve tefecilerin sebep oldukları bu tarım kredileri çıkmazından kurtulmanın yolu köylünün de örgütlenip işçinin yanında tekelci sermayenin, büyük toprak sahiplerinin iktidarına karşı mücadele etmesinden geçiyor. Demokratik bir toprak ve tarım reformu tekelleri köylerde de büyük ölçüde zayıflatmaya yarayacaktır.

ELKA İŞVERENİNİNİN OYNADIĞI OYUN

DİSK tarafından ele alınıp, sendikamızın yürüttüğü ELKA grevi, tam bir dayanışma örneği içinde disiplinli bir biçimde sürdürülüyor. İşçilerin davalarını azimle sürdürmelerinden son derece tedirgin olan ELKA işvereni yasaları bile bile çiğnemeyi göze alarak grev üzerine oyunlar denemektedir.

ELKA işvereni, kazanların çalıştırılması için işçilere teklifte bulunmuştur. Ar cak işçiler bu teklifi kabul etmemişler ve Bölge Çalışma Müdürlüğünün verdiği görevden başka görev yapmıyacaklarını işverene bildirmişlerdir. Bunun üzerine işveren işçi arkadaşlara süresiz ücretsiz izin vermiştir. Greve çıkıldığından bu yana çalışmaması gereken kazanları, kanunsuz olarak yeni işçiler alarak çalışmalarını sağlamıştır.

Bunun üzerine sendikamız kazanların çalışıp çalışmaması konusunda tesbit için İş Mahkemesine başvurmuştur. İş Mahkemesi tarafından tayin edilen bilirkişiler işyerine gelerek kazanların başkaları tarafından çalıştırıldığını tesbit etmiş ve iş mahkemesine bir tutanakla bildirmişlerdir.

Bunun üzerine İST. 10. İş Mahkemesi kazanların kapatılması konusunda karar almıştır. Bu karar, işverene mahkeme tarafından bildirildiğinde işveren red'di hakim yapmıştır. İşverenin bu tutumu karşısında dava bir üst mahkemeye intikal ettirilmiş ve bir üst mahkemede önceki karar üzerinde ısrar etmiştir. İşveren bu kararıda kabul etmeyerek Yargıtaya itirazda bulunmuştur. Son olarak yargıtaydan çıkan karar önceden verilen gerek İş Mahkemesinin, gerekse bir üst Mahkemenin verdiği kararı tastik edip işverenin itirazını red ederek dosyanın 10. uncu İş Mahkemesine gönderilmesi ve İş Mahkemesinin son tetbir kararı için 16.6.1976 gününe bırakılmıştır.

ELKA işvereninin yukarıda bahsedilen kanunsuz hareketleri gerek işçilerin üzerinde gerekse kamuoyunda açık açık yasaları çiğnediği mahkemelerin vermiş oldukları kararları tanımayarak oyalama taktiği içine giderek işçileri mağdur durumlara düşürdüğü görülmüştür. İnanıyoruzki ELKA grevi, işçilerin bilinçli hareketi neticesinde başarıya ulaşacaktır.

EMEKÇİ KADIN

kadınların demokratik mücadeleye katılmalarının gerekliliği

Kapitalist toplumda kadının durumunu inceliyecek olursak erkeklerden daha fazla ezildiklerini, çift taraflı sömürüldüklerini görürüz. Kadınlar, kapitalist toplumda «ikinci sınıf vatandaş» muamelesi görmektedirler. Şimdi, kısaca kapitalist toplumda kadının durumuna bir göz gezdirelim.

Birinci olarak, kadınlar eğitimsiz bırakılmışlardır, karanlığa itilmişlerdir. Çevremizde «kız çocuğu değilmi okuyupta ne yapacak? Yarın öbürgün iyi bir koca bulur kurtulur» dendiğini çok duymuşuzdur. Daha ufakken kız çocuğuna eğitici olmayan bebek, tencere vb., erkek çocuğunaysa, eğitimine yardımcı olarak oyuncaklar verilir. «Günahtır; ayıptır diye kız çocuğu okula gönderilmez. Bu eğitimsizlik daha sonra ekonomik hayata atıldığında karşısına dikilir.

Kapitalist toplumda kadınlarında ekonomik hayata atılmaları zorunlu görülüyor. Bir maaşla bu hayat şartlarında ev geçindirmek gün geçtikçe güçleşiyor ve kadınlar ister istemez çalışma hayatına atılıyorlar. Bu sefer de eğitimsizlikleri sık sık yüzlerine vuruluyor, «Nasılsa dışarda bir yığın işsiz var, diye düşük ücretle çalıştırılıp kolayca da işten atıveriyorlar. Kalifiye işçi olmadıklarından iş bulmakta zorluk çekiyorlar, iş bulduklarında da ağır işlere sürülüyorlar. Kadındır nasılsa sesi çıkmaz» diye. Aldıkları ücret ise yaptıkları işe karşılık çok düşük oluyor.

Kadın bu sömürünün yanında birde ev işleriyle, (varsa çocukla) ilgilenmek zorunda, işten çıkıp yorgun argın eve gelip orada da çalışması kadının vaktinden önce yıpranmasına neden oluyor. Eğer evde çocuğa bakacak kimse, işyerinde kreş yoksa, bir de çocuk sorunu ortaya çıkıyor. Hangisiyle uğraşsın kadın?

Burjuvazi ise dünyayı tozpembe gösterme çabasında, basınıyla, televizyonuyla, radyosuyla kadınları alınır satılır bir mal, bir süs eşyası olarak tanıtarak kadını gerçek sorunlarından uzaklaştırıyor. Oysa evin dört duvarı arasından kurtulup ekonomik hayata atılan kadın gerçek sorunlarının bilincine varıyor, giderek demokratik mücadelede yerini alıp hesap sormaya başlıyor.

Burjuvazi bu seferde kadınların erkeklere karşı mücadele verdiği yalanını yayıyor ortalığa. Bütün bunlar, mücadeleyi asıl hedefinden saptırmak kadınların yolunu şaşırtmak içindir. Burjuvazi korkuyor. Saltanatının yıkılmasından korkuyor. Ne yapacağını şaşırmış durumda. Bütün demokratik hareketlere çamur atıyor. Elinden geleni ardına koymuyor.

Bütün bunlara karşılık biz kadınların yapacağı şeyler var kuşkusuz. Mücadelede yerimizi almak için örgütlenelim, sendikalara üye olalım. Eğer sendikamız varsa sendikalarda aktif görev alalım. Kadın temsilcilerde seçilmesini sağlayalım. Sendikanın seminerlerine katılalım, toplu sözleşmelere kadınlarla ilgili maddeler koyduralım v.b.

Sendikadaki çalışmalarımızdan ayrı olarak kitle örgütlerinde, gerçek sorunlarımıza sahip çıkan kadın derneklerinde aktif görev alalım. Erkeklerle omuz omuza verdiğimiz sınıfsal mücadeleye katılalım.

Maden-İş kendi gazetesinde kadınlar köşesi ayırmakla, kadınların mücadeleye katılmasına verdiği önemi göstermiştir. Biz kadınlar diğer sendikalarında kadın sorununa eğilmesinin yararlı olacağı kanısındayız. Bundan sonraki sayılarda eğitici yazılarla beraber olacağız.

BÖLGELERDEN HABERLER

Pendik

Pendik-İST. IV. Bölge temsilciliğimizin örgütlenme çalışmalarını tamamladığı Maltepe-Cevizlide kurulu BULUTLAR işyerinde ve E.C.A. Holding'e bağlı kalıp takım işyerlerinde toplu sözleşme yetkileri alınmış ve müzakerelere başlanmıştır.

Bu bölge temsilciliğimiz sınırları dahilinde kurulu ve 380 işçinin çalıştığı PARSAN DEMİR DÖVME SAN. işyerinde örgütlenme çalışmaları devam etmektedir. 250 kişinin sendikamıza üye olduğu bu işyerinde sarı sendika TEKMEK-İŞ'ten istifalar ve sendikamıza kayıtlar devam etmektedir. Sendikamız bu işyerinde sözcüler atamıştır.

Gebze-Çayırova'da kurulu TEZSAN TAKIM TEZGAHLARI işyerinde 4. dönem toplu sözleşme görüşmeleri sırasında anlaşma olmayıp, durum uzlaştırma kuruluna gitmiştir.

Bu bölge sınırları içinde Kartal'da kurulu EKU FREN Kanpanaları işyerinde yetki alınmış olup, toplu sözleşme görüşmelerine başlanmıştır.

Ayrıca yine E.C.A. Holding'e bağlı 30 işçinin çalıştığı ERBA işyerinde örgütlenme çalışmaları bitmiş olup, toplu sözleşme görüşmeleri için bölge çalışma müdürlüğünden yetki beklenmektedir.

İzmir

İzmir III. bölge temsilciliğimiz sınırları içinde İzmir-Aydın yolu üzerinde kurulu 60 işçinin çalıştığı MEKO METAL ve DÖKÜM ENDÜSTRİSİ A.Ş. işyeri ile Uşak-Bozkuş köyü adresinde kurulu 55 işçinin çalıştığı ARA ALÜMİNYUM RADYATÖR SAN. A.Ş. işyerinde örgütlenme çalışmaları başarıyla tamamlanmış olup, toplu iş sözleşmesi görüşmelerine başlanmıştır.

Levent

Levent-İST. VI. Bölge Temsilciliğimiz sınırları dahilinde OTO SAN. sitesinde kurulu ve 60 işçinin çalıştığı TÜRBOSAN A.Ş. işyerinde işçiler kendi olanakları dahilinde 120 kitaplı bir kütüphane açmışlardır.

İşçiler, ileride kitap adedi artırılarak daha da genişliyecek olan kütüphanenin diğer işçi arkadaşlara örnek olacağını ve bu sayede burjuvazinin ittiği karanlıktan kurtulmak için parlak geleceğe doğru perçinlenen birlik ve bilgileriyle işçi sınıfının mücadelesine güç katacağını belirt mişlerdir.

Bizde TÜRK DEMİR DÖÜMM, MAKO, RENO işçileri gibi TÜRBOSAN işçilerinin bu örnek davranışını kutlarken, onların bu atılımlarının tüm işçi arkadaşlarımız tarafından desteklenmesini ve benimsemelerini dileriz.

Topkapı

Topkapı-İST. I. Bölge temsilciliğimiz sınırları içersinde kurulu Ayvansaray Tel ve Çivi işyerinde başlatılan örgütlenme çalışmaları başarıyla tamamlanmış ve bu işyerinde çalışan işçiler, işyerinde bulunan Türkiye Metal-İş Sendikasından topluca istifa ederek Sendikamıza üye olmuşlardır. Sendikamız işyerinde çoğunluk sendika olarak işverene bildirilmiş olup işyerine sözcüler atanmıştır.

FAŞİSTLER BURSA'da ÜYELERİMİZE SALDIRDI

Geçtiğimiz günlerde Bursa 13. Bölge Temsilciliğimize bağlı Renault işyerinde çalışan üyelerimiz, yine aynı bölgede faaliyet gösteren Türk Metal-İş Sendikasının yöneticileriyle birlikte komandoların saldırısına uğramışlardır.

Konuyla ilgili olarak sendikamızın Genel Yürütme Kurulu adına Mehmet ERTÜRK imzalı basın bildirisi şöyledir:

BASIN BİLDİRİSİ

İşçi Sınıfına Karşı Yapılan Saldırılar Yoğunlaşıyor.

İşçi sınıfının uzun ve kararlı mücadeleler sonucu elde ettiği, ekonomik ve demokratik kazanımlarını elinden almak için yapılan saldırılar yoğunlaşıyor.

Bir yandan, emperyalist tekellerle içli dışlı ilişkiler içersinde olan bir avuç yerli gerici tekellerin, burjuvazinin kendi rekabet çelişkileri sonucu kapanan birkaç fabrikanın sorumlusu olarak işçilerin aşırı taleplerini ileri sürüp, emekçi halkımızı işçiler üzerinde kışkırtırken, diğer yandan işçi sınıfımızın birliğini bozmak, parçalamak için faşist saldırı yöntemleri uyguluyorlar.

Gerici güçlerin belirli bir plân içersinde yürüttüğü bu baskı politikasının son örneği dün Bursa'da yaşanmıştır.

Kendilerine (Kolluk kuvvetine yardımcı) sıfatı takılan ve hukuk devleti ilkeleriyle bağdaşmayacağı açık olduğu halde MC iktidarı tarafından beslenen komandolar, sarı sendikacılığın tipik örneği Türk Metal-İş Sendikasının Yöneticileriyle birlikte, bildiri dağıtma bahanesiyle Bursa'da kurulu Renault işçilerine saldırmışlardır.

Sendikamız üyesi bir çok işçinin yaralandığı bu kanlı provakasyon olayı, MC iktidarının işçi sınıfına ve emekçi halkımıza düşman politikasını bir kez daha somutlamıştır.

İşçi sınıfı lehine bir çok yasayı parlementoda engelleyen MC iktidarının bu baskıcı politikası bir hayli düşündürücü ve endişe vericidir.

Oyunları başarıya ulaşmayacaktır.

Bursa'nın yiğit işçileri, 1973 yılında kendilerini Otomobil tekellerine satan uzlaşmacı TÜRK-İŞ ve o'nun üyesi sarı Metal-İş Sendikasının gerçek kimliklerini, kararlı mücadele deneyimleriyle bilmektedirler.

Sınıf sendikacılığının şanlı geleneğine sahip Maden-İş Sendikası ve bilinçli üyesi Bursa işçileri, yeni bir Seydişehir yaratma oyunlarına asla müsaade etmiyeceklerdir.

100 bin bilinçli üyesiyle Maden-İş Sendikası ve bağlı olduğu üst kuruluş DİSK, gerici güçlerin bu kanlı oyunlarını boşa çıkaracak güçtedir.

İşçi sınıfımızın ekonomik haklar ve bağımsızlık, demokrasi, toplumsal ilerleme mücadelesini, faşist dikta özlemi duyan gerici tekeller ve o'nun güdümündeki MC iktidarı engelleyemiyecektir.

Genel Yürütme Kurulu Adına
Genel Sekreter
Mehmet ERTÜRK

HİKÂYE

ÖLENLE ÖLÜNÜR MÜ?

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde Mersin taraflarında 400 işçinin çalıştığı büyük bir döküm fabrikası varmış, 400 işçi üç vardiya halinde 24 saati doldururmuş. Bütün fabrikalarda olduğu gibi, işçiler üretirmiş ama üretilen mallar patronun olurmuş. Patron daha fazla kâr etmek için işçiyi daha fazla çalıştırırmış. Kârı azalmasın diye en küçük emniyet tedbirini bile almazmış. «Niye para harcayayım ki?» diye düşünürmüş. Yani kendi kârı işçilerin hayatından çok daha kıymetliymiş.

Fabrikada dosdoğru kapı pencere bile yokmuş. Soba filan dersen hiç arama, patron karına o kadar düşkünmüş ki, içme suyu parası fazla tutmasın diye belediyeden su alacağına artezyen açmış. İşçilere kumlu su içirirmiş. Sade kumlu olsa iyi. Fabrikanın yanındaki ahırın tüm pisliği de bu artezyene karışırmış.

Gel zaman, git zaman babayiğit bir adam işe girmiş' Ocakcı olmuş. O kadar yiğitmiş ki, arkadaşları onun için «üç mavzer kurşunuyla yıkılmaz bu adam» derlermiş.

Bu babayiğit adam, karısının ve çocuğunun rızkını kazanmak için günde sekiz saat ocak başında dururmuş. Öyle yabana atmayın bu ocağı. Demirin fıkır fıkır kaynadığı, insanın çıplak gözle bakamayacağı bir ocakmış. Hele Çukurova'nın yaz sıcaklarında tövbe dayanılmazmış.

Ocak dediğin şey kul yapısı. Gün olur bozulur, gün olur patlar. Hem de ne patlayış. Rivayet ederler ki, ocağa erimesi için atılan askeriye hurdaları içinde mermi parçaları ve yağ kutuları patladığında erimiş demiri sekiz on metreye fırlatırmış. Fıkır fıkır kaynayan demir değdiği yeri yakar kavururmuş.

Ama ekmek arslanın ağzındaymış. Daha doğrusu erimiş demirin içindeymiş. Patronla fabrikalara sahip oldu mu bu böyleymiş. Onun için işçiler devamlı ölüm tehlikesi içinde çalışır dururlarmış. Günler, aylar birbirini kovalamış. Bizim babayiğit ve 400 arkadaşı terleyip durmuşlar. Patronun kasası da şiştikçe şişmiş. Kâr azalmasın diye tedbir alınmamış ama yeni yeni makinalar alınmış. Pencere-kapı takılmamış ama penceresiz-kapısız yeni binalar yapılmış. Ocakçılara asbest elbise verilmemiş ama yeni ocaklar alınmış.

Günün birinde ocağın biri patlamış. Ama ne patlayış. Üç mavzer mermisinin deviremeyeceği o babayiğit yanmış, bitmiş. Üzerindeki elbiselerden bir belindeki kemer kalmış yanmıyan. Can havliyle 150 metre koşmuş. Yıkılıp kalmış.

Rivayete göre, olaydan sonra patron, hemen ocakta büyük bir hasar olup olmadığını sormuş. İşçiyi sormak aklına bile gelmemiş. Ertesi gün ise işçi arkadaşları cenazeye gönderilmemiş. Patron gelmiş, «Ben sizden daha fazla üzüldüm. Ama ölenle ölünmez ki. Ben ölsem bile bu fabrika çalışacak» demiş.

Ayda eline 1000 - 1200 lira geçen işçiler fabrikayı zorla durdurup arkadaşlarının cenazesini kaldırmışlar. Sonra ne yapmışlar dersiniz? Bu kez yeni bir babayiğit adam geçmiş ocağın başına. Aynı tehlikenin içinde ocağa hurda atmaya başlamış. Daha sonra da patronun müdürlerinden biri, «Kabahat işçilerde. Arkadaşlarını hastaneye zamanında yetiştirselerde, kurtarılırdı» demiş.

Torunlarımız böyle masallar anlatacak kendi bebelerine. Bebeler bile anlatılanlara inanamıyacaklar. Böyle insanlık dışı bir şey olamayacağını söyleyecekler. **İş cinayetleri** rüyalarına girecek. Korkuyla uyanacaklar. Ağlayacaklar. Çünkü onların devrinde **iş cinayetleri** olmayacak. İnsan canı herşeyden kıymetli olacak. Fabrikalar patrona kâr getirmek için çalışmayacak. Emekçilere rahat bir hayat sağlamak için çalışacak. Kimse kimseyi sömürmeyecek. Yani insan ücretli kölelik yapmayacak.

Bugün heryerde karşımıza çıkan iş cinayetlerinin olmadığı günlere varmak için mücadele edelim.

Çelik Montaj'da Sözleşme

IV. Bölge Temsilciliği sınırlarında kurulmuş olan ve Motosiklet ve Tarım Motorları Üreten Çelik Montaj Tic. ve San. A.Ş. Küçük Motorlar Fabrikasının toplu sözleşmesi imzalanmıştır.

Nasaş, Efes Pilsen, Çelik Montaj (Java, Skoda) Otopar, Adel Kalem gibi bir çok işyerlerini bünyesinde toplayan Anadolu Endüstri Holding'e bağlı olan Küçük Motor Fabrikası sözleşmesinin yürürlük tarihi 1 Ocak 1976'dan itibaren 2 yıldır.

Ücret zamları 1. yıl için saatte seyyanen 550 kuruş, 2. yıl için saatte seyyanen 550 kuruştur.

İkramiye, 1. yıl için 3 maaş, 2. yıl için 4 maaş olarak bağıtlanmıştır. İzin ödeneği 1500.— TL., yakacak yardımı 1500.— TL. Bayram ikramiyesi, Her dini bayram için 500.— TL. olarak belirlenmiştir.

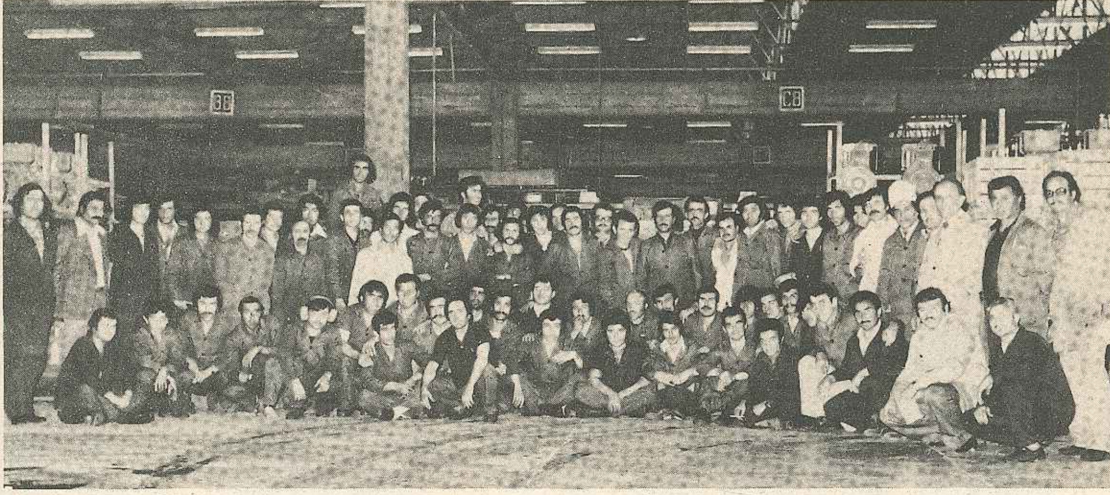
Asgari ücret saatte brüt 700 kuruştur. Ortalama saat ücretinin 835 kuruş olduğu bu işyerinde, 2. yıl zammının 7 ay sonra tahakkuk etmesi ile saat ücreti 19,35 kuruşa çıkacak, geçen 2 yıl içinde ortalama olarak toplam 7400.— TL. ikramiye alan üye, önümüzdeki iki yıl içinde ortalama olarak toplam 29.500.— TL. ikramiye alacaklardır. Kıdem tazminatı 30 gün, işsizlik tazminatı ise 3 ay süre ile ücretin % 50'si olarak kabul edilmiştir.

Bu madde, yasalaşması için mücadele verdiğimiz işsizlik sigortası için bir ilk adım niteliğindedir.

Fazla çalışmalar % 75 zamlı, Cumartesi ve Pazar günü yapılan çalışmalar ise % 100 olarak ödenecektir. Arife günleri tam gün tatil yapılacak. Çocuk zammı 50.— TL., öğrenim yardımı ise ilkokul için 350.— TL., orta öğrenim için 400.— TL., yüksek öğrenim için 500.— TL.'sıdır.

Genel Kurul Kararı olan «Tutukluluk Hali» maddesi ile bu yıl özellikle önem verdiğimiz İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Konusunda temel esaslar sözleşmeye geçirilmiş, Sosyal yardımlarda günün rayicine uygun miktarlar sağlanmıştır.

Cevher-İş'in imzaladığı 3 yıllık sarı sözleşmeden sonra Türkiye Maden-İş Sendikasının imzaladığı bu ilk sözleşme, üyelerin ilerideki mücadelelerini oturtabilecekleri sağlam bir temeli oluşturmuştur.

MERSE MAK'DA SÖZLEŞME

Sendikamız ile 16. Bölge temsilciliğimiz sınırları dahilinde bulunan MERSE MAKİNA SAN. A.Ş. arasında 65 üyemiz adına sürdürülmekte olan toplu sözleşme görüşmeleri anlaşmayla neticelenmiştir.

Varılan anlaşmaya göre toplu iş sözleşmesi 1 Ocak 1976 - 1 Ocak 1978 tarihleri arasında yürürlükte kalacaktır.

İşyerinde asgari saat ücreti 700 kuruş olarak belirlenmiş ve üyelerimizin saat ücretlerine 1. yıl 1 Ocak 1976 tarihinden itibaren 475 kuruş, 2. yıl 1 Ocak 1977 tarihinden itibaren 475 kuruş ücret zammı yapılmıştır.

Sözleşmenin 1. yılında 75 günlük, 2. yılında 90 günlük ücretleri tutarında ikramiye alacak olan üyelerimizin normal fazla mesaileri % 70 zamlı, hafta tatili ve genel tatil çalışmaları % 100 zamlı ödenecektir.

1000.— TL. yıllık izin ödeneği alacak olan üyelerimize her dini bayram öncesi 500.— er TL., bayram ikramiyesi verilecektir.

Sosyal Yardımlar: Evlenmede 1000.— TL., Doğumda 850.- TL., Ölümde: Üyenin ölümü halinde yakınlarına 5000.— TL., yakınlarının ölümü halinde üyeye 1000.— TL., Çocuk zammı her çocuk için ayda 50.— TL., Tahsil yardımı, ilk öğrenimde olan her bir çocuk için yılda 300.— TL., Orta öğrenimde olan her bir çocuk için yılda 500.— TL., Yüksek öğrenimde olan her bir çocuk için yılda 700.— TL. olarak belirlenmiştir.

Üyelerimize her gün kaliteli ve doyurucu bir öğün yemek verilecektir. Ayrıca üyelerimize yılda 1000.— TL., yakacak yardımı ve 1250.— TL. askerlik yardımı yapılacaktır.

Bunların dışında üyelerimize bu toplu iş sözleşmesiyle sendikal hak ve menfaatleri ile iş emniyeti ve işçi sağlığı hükümleri v.b. haklar sağlanmıştır.

elektropak ve esem elektrik'te sözleşme

Türkiye Maden-İş Sendikasının Safraköy 16. Bölge Temsilciliği sınırları içinde bulunan Elektropak Elektrik San. A.Ş. ve Esem Elektrik Sayaçları ve Elektrik Malzemeleri Tic. ve San. A.Ş. işyerinde toplu sözleşme imzalanmıştır.

Cankurtaran Holding'e bağlı bu iki işyerinde sözleşmenin yürürlük süresi 1 Ocak 1976 tarihinden itibaren iki yıldır.

Ücret zamları; 1. yıl için 1 Ocak 1976'dan itibaren saatte seyyanen 550 kuruş, 2. yıl için 1 Ocak 1977'den itibaren saatte seyyanen 575 kuruştur. İkramiye her yıl 3 maaş olarak belirlenmiştir. Bayram ikramiyeleri her dini bayram için 500.— TL. olup, gece zammı, saatte 100 kuruştur. Fazla çalışmalar % 75 zamlı, Cumartesi ve hafta tatilinde yapılan çalışmalar % 100 zamlı ödenecektir.

Üyelerin yasal yıllık ücretli izinlerinin her kademesine 2 şer gün ilâve edilerek, temel hedeflerimizden birinde belirli ölçüde aşama sağlanmıştır. İzin ödeneği 2.000.— TL., yakacak yardımı 2.000.— TL. olarak ödenecektir.

İhbar tazminatı yasal kademelere birer hafta olarak belirlenmiş, kıdem tazminatı her yıl için 40 gün olarak kabul edilmiştir. Kıdem tazminatında da kanunda belirtilen baraj uygulanmayacaktır.

Çocuk zammı 50.— TL., öğrenim yardımı ilk okul 300.— TL., orta ve lise 400.— TL., yüksek 600.— TL. olarak uygulanacaktır.

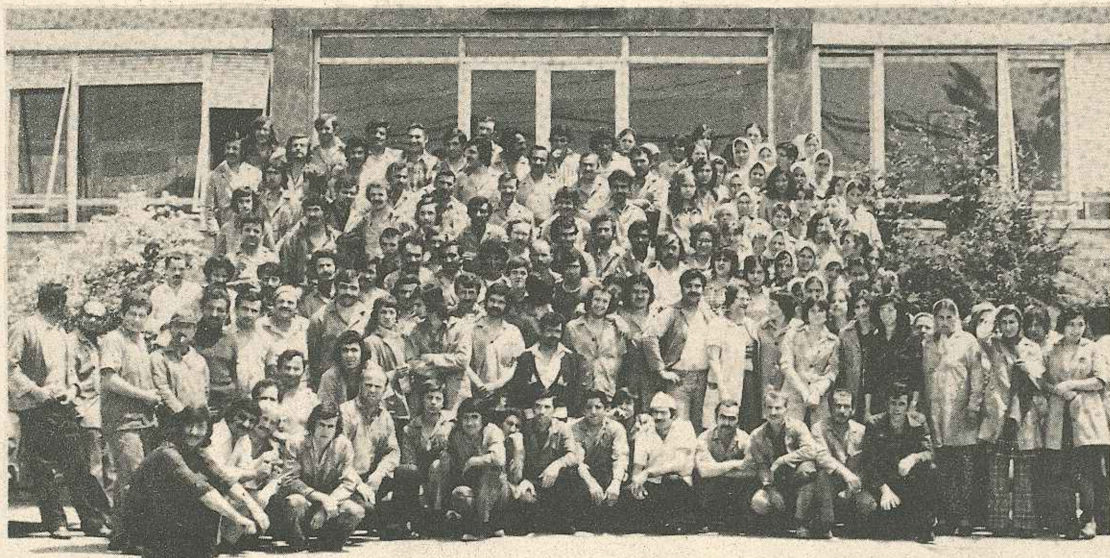
Diğer sosyal yardımlar, günün geçerli koşullarına göre sözleşmeye geçirilmiştir.

Sendikamızın bu dönem ağırlık verdiği İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği konularında aşamalar sağlanmıştır.

Hem işyerinde, hem evde çalışan kadın işçilerin yasal olarak günde bir saat olan emzirme izinleri, günde iki saat olarak sözleşmeye geçirilmiştir.

İşyerinde asgari saat ücreti 650 kuruş olarak kabul edilmiştir.

Bunların dışında Sendikal haklar sağlanan bu toplu iş sözleşmesinden 450 üyemiz yararlanacaktır.

ALTAŞ'TA SÖZLEŞME İMZALANDI

Pendik-İst. IV. Bölge Temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu ALTAŞ EL ALETLERİ DÖVME ÇELİK SAN. A.Ş. işyeri ile sendikamız Türkiye Maden İş arasında toplu iş sözleşmesi imzalandı.

Varılan anlaşmaya göre bu toplu iş sözleşmesi 1 Mart 1976 - 1 Mart 1978 tarihleri arasında yürürlükte kalacaktır.

İşyerinde asgari saat ücreti 725 kuruş olarak belirlenmiş ve üyelerimize 1. yıl 1 Mart 1976'dan geçerli olmak üzere saat ücretlerine 550 kuruş 2. yıl 1. Mart 1977'den itibaren geçerli olmak üzere 575 kuruş zam yapılmıştır.

Sözleşmenin 1. ve 2. yılında 90'ar günlük ücretleri tutarında ikramiye alacak olan üyelerimizin normal fazla çalışmaları % 75 zamlı, Cumartesi, Pazar ve Genel tatil çalışmaları % 100 zamlı ödenecektir.

Üyelerimizin yıllık ücretli izin süresine 3'er gün eklenmiş ve izine çıkmadan önce 1500.— TL. izin parası ödenecek, ayrıca her dini bayramdan önce 500.—'er TL. bayram ikramiyesi verilecektir.

Sosyal Yardımlar: Evlenmede 1250.— TL., doğumda 100.- TL., ölümde: üyenin ölümü halinde yakınlarına 5.000.— TL., yakınlarının ölümü halinde üyeye 1.000.— TL., çocuk zammı 50.— TL., tahsil yardımı: ilk öğrenimde olan her bir çocuk için yılda 350.— TL., orta öğrenimde olan her bir çocuk için yılda 500.— TL., yüksek öğrenimde olan her bir çocuk için yılda 750.— TL., yakacak yardımı olarak yılda 2000.— TL., askerlik ödeneği 1000.— TL., olarak belirlenmiştir.

Ramazan ayında yemek yemeyen, SSK raporuyla perhiz rejimine tabi olan üyelerimize günde 15.— TL. yemek bedeli ödenecektir.

Kıdem tazminatları 35 gün olan üyelerimiz vardiye zammı olarak saatte 100 kuruş alacaklardır.

Bunların dışında üyelerimize bu toplu iş sözleşmesiyle sendikal hak ve menfaatleri ile iş emniyeti ve işçi sağlığı hükümleri v.b. haklar sağlanmıştır.

16 HAZİRAN İŞÇİ EYLEM BİRLİĞİ

BURJUVAZİYE, TÜM SÖMÜRÜYE

NASIRLI ELLERİN YUMRUĞU BUGÜN!

Baştarafı 1. sayfada

kın işçi, kadın-erkek omuz omuza İstanbul, İzmit ve Gebze'de 133 işyerinde işi bırakarak «İŞÇİYIZ HAKLIYIZ» «İŞÇİYİZ GÜÇLÜYÜZ», «PATRONSUZ TÜRKİYE», «KAHROLSUN FAŞİZM», «KAHROLSUN SATILMIŞ TÜRK-İŞ» diye haykırarak, meydanları, sokakları doldurdu ve yürüyüşe geçti.

Direnişe geçen işçilerin birleşerek daha büyük bir güç haline gelmelerini önlemek için haliçteki köprüler açıldı gemiler rıhtıma yanaşmadı Banliyo trenleri seferden kaldırıldı, ama bütün bunlara karşın İstanbul'un her iki yakasında pek çok kardeş fabrikalardaki işçilerinde katılmasıyla topluluk bir çığ gibi büyüdü.

Birleşen bu kitlenin aşağıyukarı 30 bininin Türk-İş üyesi olması, işçi sınıfının mücadelede birleşmesi için yeteneğinin çok güzel bir örneğini gösteriyordu.

16 Haziran günü devam eden direnişe karşı iktidar, polis ve askeri birlikler çağırarak direnişin yer yer kanlı çatışmaya dönüşmesine yol açtı. Kolluk kuvvetlerinin kadın-erkek demeden giriştiği insafsız saldırıları üzerine **Mehmet GIDAK, Yaşar YILDIRIM ve Mustafa BAYLAN adlı işçiler polis kurşunları ile öldürüldüler. Yüzlerce işçi yaralandı. Ertesi gün gerici AP iktidarı, İstanbul - İzmit bölgesinde Sıkıyönetim ilân etti.** DİSK yöneticileri ve yüzlerce işçi gözaltına alınıp, sıkıyönetim mahkemelerinde yargılandılar. Binlerce işçi işten atıldı.

Tüm bu anti-demokratik baskılara karşı çıkan demokratik güçler, öğretmen sendikaları, meslek odaları, gençlik dernekleri, profesör ve öğretim üyeleri bildiriler yayınlayarak, meşru direnme hakkına yapılan bu iğrenç tecavüzü kınadılar ve işçi sınıfının yanında saf tuttular.

Daha sonra TİP, CHP ve TBP'nin başvurması üzerine Anayasa Mahkemesi söz konusu değişiklik hükmünü iptal etti.

15-16 Haziran genel direnişi Türkiye işçi sınıfının gücünü bir kez daha kanıtladı.

15-16 Haziran Türkiye işçi sınıfının demokratik hakların en güçlü savunucusu olduğunu, kazandığı haklardan kolayca vazgeçmiyeceğini gösterdi ve en önemlisi, Türkiye işçi sınıfı gücünü ve öncülüğünü 15-16 Haziran günü dosta düşmana bir kez daha kanıtladı.

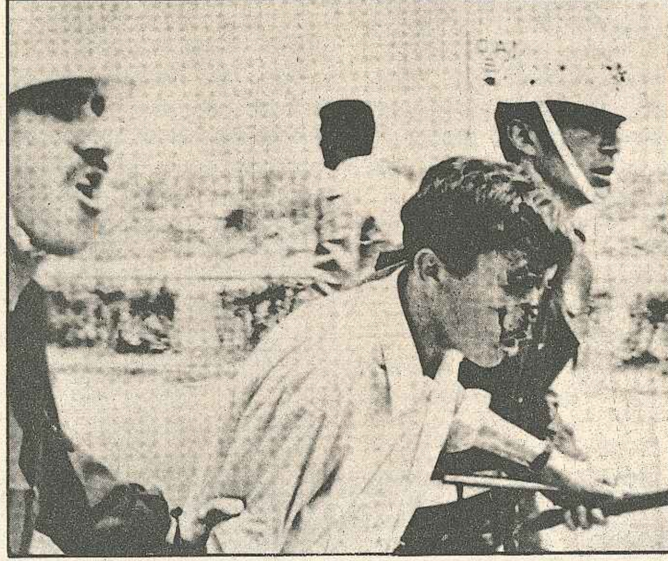
15-16 Haziran genel direnişi işçi sınıfının devrimci sendikal birliğini DİSK'in bayrağı altında gerçekleştirmek doğrultusundaki işaretidir.

Bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesinde önemli bir aşama olan 15-16 Haziran şanlı direnişinin 6. Yıldönümü, Türkiye işçi sınıfına ve tüm emekçi halkımıza kutlu olsun.

YÜRÜMEK

Yürümek,
yürümeyenleri
arkanda boş sokaklar gibi
bırakarak;
havaları boydan boya yarıp
ikiye
bir mavzer gözü gibi
karanlığın gözüne bakarak
yürümek!...
Yürümek,
dost omuzbaşlarını
omuzlarının yanında duyup,
kelleni orta yere
yüreğini yumruklarının içine
koyup
yürümek!...
Yürümek,
yakında pusuya yattıklarını,
arkadan çelme taktıklarını
bilerek
yürümek!...
Yürümek,
yürekten
gülerekten
yürümek!...

Nazım HİKMET

şehitlerimizi anıyoruz

Yaşar Yıldırım :

1938 yılında Ünye ' nin Korklu Köyünde doğdu. Istanbul'da Mutlu Akü Fabrikasında çalışıyordu. Bekârdı.
16 Haziran'da ki eylemde polis kurşunu ile öldürüldü.

Mustafa Baylan :

1937 yılın Gümüşhane - nin Kelkit İlçesinin, Sidirge Köyünde doğdu. Vinyleks Fabrikasın - da çalışıyordu.
16 Haziran'da polis kurşunu ile öldürüldü.

Mehmet Gıdak :

1943 Bilecik Doğumlu. Maltepe Tekel Fabrikasında çalışıyordu. Yeni Evliydi.
16 Haziran'da polis kurşunuyla öldürüldü.

15-16 HAZİRAN GENEL DİRENİŞİNİN ÖĞRETTİKLERİ

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK

15 - 16 Haziran genel direnişi, herşeyden önce, işçi sınıfının öncü olup - olmadığı konusunda ahkâm kesenlerin görüşlerini tuzla - buz etmiştir. Bunlar, genel direnişten sonra «işçi sınıfı öncüdür» diyerek, tükürdüklerini yalamak zorunda kalmışlar, ancak, pratikte yine işçi sınıfının hareketine ters bir yolu izlemişlerdir.

İşçi sınıfı, bu genel direnişi ile, toplumsal hareketin motor gücü olduğunu dosta - düşmana bir kez daha göstermiştir. Hakları uğrunda yürüttüğü savaşımda birliğini sağladığı zaman başarıya ulaşabileceğini somut olarak görmüştür. Bu anlamda, 15 - 16 Haziran genel direnişi, işçi sınıfı hareketinin tarihinde bir kilometre taşı olmuştur.

Ayrıca; 15 - 16 Haziran genel direnişi, toplumdaki diğer sosyal kesimleri de büyük ölçüde etkilemiş, demokratik güçlerin sesinin daha da gürleşmesini sağlamıştır. Diğer tüm ilerici, demokratik güçler, kuruluşlar ve kişiler işçi sınıfı ile dayanışmalarını çeşitli biçimlerde göstermişlerdir. İşçi sınıfının gerçek dostları ve «sahte dostları» açığa çıkmış, tüm ilerici, demokratik güçlerin gericiliğe karşı eylem birliği pekişmiştir.

15 - 16 Haziran genel direnişinde işçi - gençlik dayanışması somut bir biçime bürünmüştür. Öğrenci gençlik direnişin içerisinde yeralmış, gençlik örgütleri direnişi etkin bir biçimde desteklemiştir.

15 - 16 Haziran genel direnişi, genç işçilerin, işçi sınıfının ayrılmaz, dinamik bir parçası olduğu gerçeğini bir kez daha kanıtlamıştır. Genç işçiler, direnişin ön saflarında yeralmış, örgütlenmesinde başı çekmiştir.

15 - 16 Haziran genel direnişi, işçi sınıfının, devrimci sendikal birliğini DİSK'in çatısı altında gerçekleştirmek doğrultusundaki azmini ortaya koymuştur Direnişe yalnız DİSK üyesi işçilerin değil, Türk - İş tabanındaki işçilerin de yığınsal bir biçimde katılması, bunun en somut kanıtıdır. Bu şanlı direniş, sarı sendikacılığın gerilemesi, DİSK'in bugünkü gücüne ulaşmasında dönüm noktası olmuştur.

GENÇ İŞÇİLER VE DEVRİMCİ SENDİKAL BİRLİK

Genç işçiler, hem işçi sınıfının ayrılmaz bir parçası, hem de gençliğin bir koludur. Devrimci sendikal birliğin sağlanması ve gençliğin buna karşı alması gereken tavır sorununda genç işçilerin alabileceği rol, bu açıdan büyük bir öneme sahiptir

Geçmişten buyana işçi sınıfının bütün eylemlerinde genç işçilerin en ön safta mücadele ettiğini biliyoruz. Bu, 15 - 16 Haziran genel direnişi ve 1 Mayıs yığınsal işçi gösterilerinde de açıkça görülmüştür. Genç işçiler, eylemlerin örgütlenmesinde ve pratiğe geçirilmesinde özverili çalışmalarda bulunmuşlardır. Fabrikalardaki direnişlerde ve sarı sendikacılığa karşı mücadelede de genç işçiler daima ön planda yeralmışlardır.

Ancak, bütün bunları yeterli saymak olanaksızdır. Çünkü genç işçilerin arasında, henüz harekete geçirilmemiş geniş bir potansiyel vardır. Bu potansiyeli, devrimci sendikal birlik ve **DİSK'in** güçlenmesi doğrultusunda **güce** dönüştürmek görevi önümüzde durmaktadır. Genç işçiler, sarı sendikacılığın tamamen yıkılması, devrimci sendikal birliğin geniş boyutlar kazanması için daha etkin bir konuma gelmelidirler.

Devrimci sendikal birliğin yolalması, genç işçilerin bu doğrultuda daha etkin bir konuma gelmesi, gençlik hareketine de açılımlar sağlayacak, kalıcı mevzilerin kazanılmasına yolaçacaktır. İşçi sınıfı hareketi ile somut bağlar kurup etrafında sağlam bir **savunma çemberi** kuramıyan gençlik hareketlerinin ve örgütlenmelerinin, her alanda sağlam, kalıcı mevziler elde edemiyeceği, bugün gözle görülür bir gerçek haline gelmiştir Bu nedenden ötürü, işçi sınıfının sendikal ve politik birliğinin gerçekleşmesi sorunu, gençlik hareketi açısından da hayati bir öneme sahiptir. Bu önem, kuşkusuz sözkonusu **birlik** karşısında alınacak tavırda yatıyor.